

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Decisio CLIV. De Procurantibus abortum, & prolem natam periculo in loco exponentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

TITULUS X.

De his, qui filios occiderunt,

DECISIO CLIV.

De Procurantibus abortum, & prolem natam periculoso in loco exponentibus.

SPECIES FACTI.

TUrpilius diu studiosus, postmodum scriba, in domo heri sui illicitam habuit per plures annos consuetudinem cum Hélène ancilla domestica. Ter contigit hanc ab illo imprægnari, sed ubi deprehenderunt Helenam gestare uterum, utriusque consensu & operâ proles concepta, antequam nasceretur, fuit abacta, & sic abortus procuratis binis vicibus. Tertia vice, seu quia ordinaria ad faciendam abortitionem medicamina non sunt adhibita per oblivionem, seu ferò nimis, ita ut foetui nihil amplius nocuerint, proles in lucem prodit, quam mater ausa non est occidere, sed ad tertium locum, ubi aleretur & educaretur, depositus, petens tamen à Turpilio tanquam patre expensas in alimenta &c. necessarias: at is sive quia non habuit ob suam luriditatem, qua omnia abligurit, sive quia nullius fuit conscientia, constantem negavit, vel obulum dare, Hélène manubus sèpe lacrymâs rogans, ut misereatur innocua & propria prolis, semper tamen repula & rejecta, dixit tandem, sc̄ cogi, cum sine expensarum refusione nolint deinceps alimenta proli non sive præberet, apud quos interea eam collocavit, illam exponere, & calidæ fortunæ objicere. Approbavit hoc consilium Turpilius, addens, factum quod tibi videtur. Igitur Hélène prolem intempesta nocte in loco solitario, ne deprehendereetur, quod rarius venire solebant homines, exposuit, ac deseruit, sed ita infelicitate, ut intra biduum reperta sit mortua, sive dein fame fuerit enecata, sive noctis frigore, sive alio casu,

QUE-

QUÆSTIO.

An Turpilius & Hélène parricidii, proprie dicti, sint rei, & quibus pœnis subjaceant?

Dixerit forsitan nonnemo, elemen-
tie studiosus, & rigorem aver-
satus, non esse reos, eò quod tam
grave delictum imd gravissimum,
quale est parricidium, nemini im-
potandum sit, nisi plenè & argumen-
tis liquidis probetur reus, ac nulli
excusationi superfit locus; sed his
personis non deest aliqua verisimilis
excusatio; imprimis enim de pro-
curato binis vicibus abortu &
commisso homicidio convinci-
nequeunt, quia negabunt, quod
proles jam fuerit animata ani-
mæ rationali: cum ad omne homi-
cidium essentialiter requiratur, ut
homo vivens perimitur, consequen-
ter ad parricidium, ut proles jam
vitam hominis consecuta à parenti-
bus occidatur. Pariter excusare se
poterunt quoad mortem, quæ proli-
accidit post expositionem, partim
quia hæc mors videtur fuisse casualis
& præter intentionem, Hélène &
Turpili, cum ipsi nec violentiam
aliquam exercuerit in prolem, nec
eaintentione exposuerint, ut periret;
partim quia Turpilius solum per-
missivè se habuit, nec sociam in ex-
ponendo operam junxit, sed solum
dixit, fac, quod tibi videtur, & sic ar-
bitrio Hélene rem permisit, nec
mandando, nec consulendo concur-

rens ad expositionem, præsertim tam
periculofam.

Ast verius ego putem, ambos esse
reos parricidi; & parricidarum hu-
jusmodi pœnis obnoxios. 1. Qui-
dem ratione procurati abortus eu-
plicis, quia species facti recentet,
fœtum fuisse abactum, ubi depre-
henderunt, Hélenam gestare uterum:
sed tali tempore, quo notatur, in-
tumuisse jam uterum, hinc omni
dubio fœtus jam est animatus anima
rationali, consequenter jam homo;
siquidem juxta communem Medico-
rum sententiam, quasi non solum
attendant & sequuntur Juris- Con-
sulti, sed etiam SS. Canones, Cano-
nistæ, atque Theologi, in masculo
jam circa quadragesimum, in femi-
ne autem fœto circa octogesimum
diem hæc animatio contingere solet.
Menoch. de arbitrar. casu 375. n. 3.
Gomez lib. 3. var. c. 3. n. 32. Farinac.
Prax. crimin. q. 122. an. 130. Barbosa
in Summ. dist. 5. n. 2. P. Wiestner ad-
dit. de homicid. n. 54. Intra tam pau-
cos verò dies tam exiguis & parvus
solet esset fœtus, ut nullatenus faciat
intumescere ventrem. vix referens
in modica massa organizationem hu-
mani corporis discernibilem, & non
nisi ruditer inchoatam. Non solum
verò

verò Hélena procurâsse abortum censenda est, sed etiam Turpilius suadendo, vel mandando, vel medicamentum procurando, & sic participem se delicti reddendo per co-operationem (*utriusque consensu & operâ factum esse ait Species Facti*) adeoque & ipse reus est parricidii. *l. 1. ff. de Lege Pompei, de Parricid. ibi: cujusve dolô malo id factum erit. l. 6. ff. ead. Farin. q. 120. n. 136. Azorp. 2. l. 2. c. 25. q. 2. Berlich. l. 4. concl. 6. n. 38. Brunem. ad d. l. 1. n. 2. & ad d. l. 6. n. un. Harpprecht ad s. 6. Inst. de publ. Judic. n. 11. Pirthing. b. t. n. 1. & alii ab his citati.* 2. Ratione expositionis, in loco solitario, & ideo, cum raro soleant ibi commereare homines, tam periculo facta; nam Hélena sic exponens, quamvis directe non intenderit mortem proli, tamen indirecte & aequivalenter videtur intendisse, cum faciliter potuerit & debuerit prævidere interitum proli aut fame, aut frigore, aut animalium morbi, aut alio casu secuturum, consequenter rea erit parricidii. per *l. 4. ff. de agnosc. & alend. liber. l. fin. C. de infantib. expositis. Confit. Crim. nal. Caroli V. 132, infin. & can. fin. dist. 87. Brunnem. in l. 4. cit. n. 2. Monacell. p. 2. tit. 13. form. 7. n. 5. P. Schmalzgrueber tit. de infant. expos. n. 7.* Sed quid de Turpilio sentiendum ratione expositionis? Certè approbavit, & consensit in expositionem, arbitrio Hélena relictam, consequenter in omnem modum expositionis ab ea eligendum consensit: ergo partici-

pem se fecit, adeoque reum secuta mortis per *l. 1. & 6. citt. & allegatos DD. Farinac. Azor. Brunnen. Harppr. Pirthing, imò coëgit Helenam expōnere, cùm proli alimenta noluerit præbere; necare enim videtur non tantum is, qui partum præfocat, sed & is, qui abjicit, & NB. qui alimonia denegat, & is, qui publicis locis misericordiæ causa exponit, quam ipse non habet. inquit l. 4. cit.* Sed ais, quamvis Turpilius approbaverit & consenserit in expositionem, non tamen approbasse censendus estiam periculosa. At regeritur, quid dat operam (adeoque etiam, qui consentit) rei illicitæ, omnia ipsi imputantur, quæ etiam per accidentem & præter intentionem sequuntur, si illa res est illicita propter periculum secuturæ mortis alienæ. per *c. 9. Ne Clerici vel Mon. c. 19. de homicid. & per ea, quæ tradit Fagn. in c. 12. ed. n. 12. cum Suar. Molin. &c.* Sitamen nihilominus contendas, Turpilius ratione expositionis non esse reum parricidii, non amplius tibi repugnabo; sufficit, quod reus sit ratione procurati abortus.

Sed quibus peccatis subjacent Turpilius & Hélena? *n. 1. Ratione procurati abortus ambo de Jure Civili subjacent peccata capitali. l. 39. ff. de Pœn. Confit. Crim. Caroli V. art. 131. 133, sublatâ nunc pœnâ culei gravissimâ in parricidas antiquo Jure statutâ. Berlich. p. 4. concl. 8. n. 1. D. Frölich in Nemisi p. 2. l. 2. tit. 11. Engel h. n. 3. De Jure Ecclesiastico autem,* quam-

quamvis in hoc foro ferè puniri non soleant relictâ judicaturâ & pœnâ infingendâ. Judicibus fori sacerdotali, hujusmodi homines, gravissimas ramen in abortum directe vel indirecte procurantes & cooperantes poenas decrevit Sixtus V. in *Constit.* Ad frenatam 87. nempe excommunicationem, Pontifici reservatam, irregularitatem, inhabilitatem ad officia & beneficia Ecclesiastica, in foro etiam interno ante omnem Judicis sententiam, erit delictum sit occultum, dein, si reus sit Clericus, & res deferatur ad Judicium, privationem omnis privilegii Clericalis, & beneficiorum non solum habitorum, sed habendorum quoque, & acquirendorum incapacitatem, depositionem, quin & degradationem, qua prævia tradendus est Curia Sacerdotali, ut puniatur secundum Leges & præmix fori Sacerdotalis. Hanc ramen Bullam nonnihil moderatus est Gregor. XIV. in *Constit.* *Sedes Apostolica* 8. sed solum in duobus punitis. 1. si fœtus nondum fuit animatus anima rationali, in totum sustulitas pœnas, & rem reduxit ad dispositionem Juris Communis, si vero jam fuit animatus, 2. absolutionem ab excommunicatione concessit Episcopo, non tamen dispensatione, in irregularitate, privatione beneficiorum, & inhabilitate ad illa. Nec suffragatur

Episcopo Tridentinum, quod *sef.* 24. c. 6. de ref. amplissimam dedit Episcopis potestatem dispensandi in irregularitatibus, ex delicto occulto provenientibus, quia ibi expresse excipitur proveniens ex homicidio voluntario, quale utique committunt procurantes abortum fœtū animati. *q. 2.* Ratione expositionis periculose, si inde mors sequatur pœnam capitil statutum. *Crim. Carolina art. 132. in fin.* & insinuatur. etiam in l. 4. cit. ff. de agnosc. & alend. liber. De Jure Canonico autem irregularitas, sicut ea in quodlibet homicidium dolosum vel graviter culposum est statuta.

Ad patrocinium pro Turpilio & Hélène à nonnemine interpositum *q. 2.* Quoad primum quidem Negatur *Min.* omnem enim excusationem tollit, quod abortum procuraverint & fœtum abegerint intumescente jam utero, quo tempore fœtus procul dubio jam est animatus anima rationali. Quoad 2. vero Hélène est inexcusabilis, quia prævidere potuit ac debuit mortem ex tali expositione fecuturam. An Turpili excusatio, qui approbat expositionem, ac Hélene arbitrio reliquit, sufficiat, nolim amplius disputare. Certe quoad incursionem irregularitatis à Jure Canonico statuta non est inexcusabilis propter c. 19. de homicid.